

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 203/2012-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. D. a Ľ. D., obaja bytom B., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14 Co 256/2010 z 20. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. D a Ľ. D. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2012 doručená sťažnosť M. D. a Ľ. D., obaja bytom B. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 Co 256/2010 z 20. septembra 2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 256/2010 konal krajský súd o odvolaní sťažovateľov proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21 C 68/08 z 13. apríla 2010, ktorým bola zamietnutá ich žaloba

na ochranu osobnosti. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovatelia namietajú porušenie ich základného práva na spravodlivé súdne konanie, k porušeniu ktorého malo dôjsť tým, že krajský súd v sťažnosťou napádanom rozsudku nezohľadnil dôkazy predkladané sťažovateľmi svedčiace o tom, že v čase, keď súdna exekútorka A. S. (ďalej len „súdna exekútorka“) na úradnej tabuli vo svojom úrade 8. decembra 2005 zverejnila upovedomenie o začatí exekúcie na majetok sťažovateľov, a to predajom ich nehnuteľnosti, nemala k dispozícii súhlas oprávneného s týmto predajom v zmysle požiadavky § 134 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého *„Exekúciu predajom nehnuteľnosti možno vykonať len vtedy, ak oprávnený s exekúciou predajom nehnuteľnosti označenej v upovedomení o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti súhlasí a ak sa preukázalo, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného“*, pričom s uvedeným súhlasom oprávneného súdna exekútorka disponovala až 17. mája 2006, t. j. po zverejnení predmetného upovedomenia o začatí exekúcie. Okrem tohto podľa tvrdenia sťažovateľov je rozhodnutie krajského súdu arbitrárne aj z dôvodu, že krajský súd nezohľadnil ani ich dôkaz o tom, že súdna exekútorka v už uvedenom upovedomení o začatí exekúcie uviedla, resp. zverejnila aj osobné údaje sťažovateľov (rodné čísla), na čo nemala oprávnenie, pričom toto zistenie malo vyplývať aj z výsledkov šetrenia Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

„KS BA nepreskúmal a nezistil tvrdenie, koľko ľudí prišlo do kontaktu s úradnou tabuľou súdneho exekútora, ktorá bola uložená mimo uzamknutého priestoru exekútorského úradu na schodišti obytného domu! KS BA tým, že nevytýčil pre nás z neznámeho dôvodu termín riadneho pojednávania znemožnil prejednanie dôležitého dôkazu o tom ako môže súdny exekútor vydať upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti a vyvesiť ho v zmysle § 135 EP na úradnej tabuli súdneho exekútora dňa 8. 12. 2005, ak na predaj nehnuteľnosti je potrebný súhlas oprávneného, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi až 17. 5. 2006! Žiadame riadne vysvetlenie tohto kroku KS BA! Ak by bol konal OS BA I aj odvolací KS BA nestranne a nezávisle zistili by porušenie nasledovných § § 134 a 135 EP! Podľa ktorého § 134 a § 135 EP postupoval súdny exekútor? ...

Z vyjadrenia KS BA o neunesení dôkazného bremena nás navrhovateľov uvádzame nasledovné:

Nie je našou povinnosťou uvádzať ako nás predmetné vyvesenie našich osobných údajov poškodilo, povinnosťou je , aby súdny exekútor dokázal , kto prišiel do styku s našimi osobnými údajmi , a povinnosťou KS BA pre ochranu nás poškodených je zaviazať súdneho exekútora nesením plnej zodpovednosti |za všetky možné zneužitia našich osobných údajov v lehote najmenej 15 rokov od právoplatnosti rozsudku!“

Vzhľadom na uvedené sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

«1. Pre porušenie čl. 46 Ústavy SR: konanie pred nezávislým a nestranným súdom: Za postup OS BA I a KS BA voči sťažovateľovi I. M. D. v konaní č. k. 21 C 68/08 vedenom na OS BA I a v konaní č. k.: 14 Co/256/2010 vedenom na KS BA je Slovenská republika povinná namiesto chránenej A. S. - súdneho exekútora, v zmysle ustanovení čl. 46 Ústavy SR zaplatiť sťažovateľovi M. D. sumu 750.000,00 Sk (24.895,44 €) s príslušenstvom = úrok 12,99 % za každý rok od 8. 12. 2005 do vyplatenia) v lehote do 3-och dní od právoplatnosti rozhodnutia ÚS SR v tejto časti našej sťažnosti z dôvodu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi - súdnym exekútorom verejným činiteľom.

2. Pre porušenie čl. 46 Ústavy SR: konanie pred nezávislým a nestranným súdom: Za postup OS BA I a KS BA voči sťažovateľovi II. L. D. v konaní č. k. 21 C 68/08 vedenom na OS BA I a v konaní č. k.: 14 Co/256/2010 vedenom na KS BA je Slovenská republika povinná namiesto chránenej A. S. - súdneho exekútora, v zmysle ustanovení čl. 46 Ústavy SR zaplatiť sťažovateľovi L. D. sumu 750.000,00 Sk (24.895,44 €) s príslušenstvom = úrok 12,99 % za každý rok od 8. 12. 2005 do vyplatenia v lehote do 3-och dní od právoplatnosti rozhodnutia ÚS SR v tejto časti našej sťažnosti z dôvodu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi - súdnym exekútorom verejným činiteľom .

Porušenie našich základných práv a slobôd:

3. Pre porušenie čl. 12 Ústavy SR porušenie rovnosti účastníkov konania: KS BA je povinný v lehote do 30 dní od doručenia tejto sťažnosti na ÚS SR vydať zdôvodnenie k napadnutému ROZSUDKU V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY č. k.: 14 Co/256/2010-129 zo dňa 20. 09. 2011, vydané KS BA K VYVESENIU A ZVEREJNENIU NAŠICH OSOBNÝCH ÚDAJOV V PÍSOMNOSTI „UPOVEDOMENIE O ZAČATÍ EXEKÚCIE PREDAJOM NEHNUTEĽNOSTI EX 166/05 Z 8. 12. 2005“ BEZ SÚHLASU

OPRÁVNENÉHO S VYKONANÍM EXEKÚCIE PREDAJOM NEHNUTEĽNOSTI , KEĎŽE SÚHLAS S PREDAJOM NEHNUTEĽNOSTI BOL DORUČENÝ NA EÚ A. S. AŽ 17. 05. 2006 - teda príčinné súvislosti medzi vydaným a zverejneným upovedomením EX 166/05-13 a konaním súdneho exekútora bez súhlasu oprávneného v zmysle § 135 EP!

Porušenie našich základných ľudských práv a slobôd :

4. V súvislosti so zverejnením našich osobných údajov KS BA zaviazal súdneho exekútora A. S. nesením plnej zodpovednosti po dobu min. 15 rokov za prípadné následky získané z informácií (osobných údajov) zverejnených na úradnej tabuli EÚ v B.!

5. Pre porušenie čl. 19 Ústavy SR : Z hľadiska morálnej satisfakcie!

KS BA uloží súdnemu exekútorovi A. S. povinnosť na napísanie ospravedlňujúceho listu za zverejnenie našich osobných údajov na chodbe obytného domu v B. -

a) pre porušenie zákona o ochrane osobných údajov pri výkone exekúcie (č. k. EX 166/05)?

b) za zverejnenie našich osobných údajov na písomnosti Upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti EX 166/05-13 zo dňa 8. 12. 2005 bez súhlasu oprávneného na tento spôsob vykonania exekúcie, keďže súhlas na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti od oprávneného zo dňa 11. 5. 2006 prevzal súdny exekútor až 17. 5. 2006?!...»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľmi tvrdené porušenie ich základného práva na spravodlivé súdne konanie a jednotlivých jeho atribútov (ako napr. rovnosť účastníkov v konaní a pod.) zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, a to rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 14 Co 256/2010 z 20. septembra 2011.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Z ústavným súdom vyžiadaných rozhodnutí ústavný súd zistil, že sťažovateľmi napádané rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 14 Co 256/2010 z 20. septembra 2011

nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 21 C 68/08 z 13. apríla 2010, a to 7. novembra 2011.

Z uvedených zistení vyplýva, že od 7. novembra 2011, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 14 Co 256/2010 z 20. septembra 2011, do 16. januára 2012, keď bola sťažnosť sťažovateľov osobne podaná ústavnému súdu, nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľov už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľov (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2012